

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ad annum Christi 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118618

§. 68. lidem articuli immutati, ac correcti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66653](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66653)

ficem, ut se reformari pateretur. Verum Sæcul. XVI.
cum ipse Gratianus Canisio suggereret, A.C. 1563.
huiusmodi formulam inusitatam videri,
adeoque offensuram Pontificem, proinde ac si ipse superiori potestati subderetur, ideo factum, ut in hanc commutaretur: *rogandum Pontificem, ut ipse se, aulamque Romanam reformaret.* Addebat postremo, Canisium quoque plura alia proposuisse, quæ eo tenderent, ut Romæ quædam emendarentur: attamen horum exigua habebatur ratio.

§. LXVIII.

Idem articuli immutati, ac correcti.

Ceterum duodecim hi articuli in multis rebus fuere immutati, atque ex *Pallav. l. 28. c. 4. n. 6.*
illis sequentes duodecim efformabantur:

I. *An Concilium legitime coactum faventibus Principibus, possit in progressu mutare, aut constituere ordinem alium ab eo, quem illi Romanus Pontifex decrevit.*

II. *Num expediat Ecclesiæ, ut a Concilio agenda, ac statuenda sint res absque directione Pontificis, Aulæque Romanæ.*

III. *An demortuo Pontifice Concilii tempore, electio ad Patres pertineat.*

IV. *An ubi agitur de rebus ad pacem, tranquillitatemque Christianæ Reipublicæ spectantibus, ferendum sit ab Oratoribus Principum iudiciale suffragium, quamvis illud ipsis non competat de dogmatibus.*

V. *Pos-*

Sæcul. XVI.

A. C. 1563.

V. Possintne Principes revocare a Concilio Oratores suos, ac Præsules, non communicato Præsilibus revocationis decreto.

VI. Possitne Pontifex removere, aut suspendere Concilium, non communicato hujusmodi Decreto Principibus, ac præsertim Cæsari.

VII. An expediat, ut Principes interponant se, quo agantur in Concilio res magis necessariae, & conducibiles.

VIII. Insitne Principum Oratoribus facultas exponendi per seipsos Concilio Dominorum suorum mandata.

IX. Num ratio sit ineunda, quo Patres liberi sint respectu tum Romani Pontificis, tum suorum Principum in ferenda sententia in Concilio.

X. An excogitanda sit ratio, ne causa numeri fraus ulla, aut violentia, aut a veritate detorsio committatur.

XI. An agenda sint in Concilio res sive ad fidem, sive ad emendationem spectantes, quæ a peritis antea non fuerint expensæ.

XII. Num congruus videatur, ut Cæsar Concilio intersit.

His duodecim articulis sequentes quinque adjiciuntur, qui a Cæsaris Oratoribus in Romanæ Curiae odium excogitati pro adulterinis habentur, quamvis ceteroquin nihil æquitati adversum

Sæcul. XVI.
A.C. 1563.

versum continere videantur (*): porro hi articuli erant, qui sequuntur:

I. Quænam sit potestas Cæsaris Sede Romana vacante, & extante Concilio.

II. Quidnam effici possit, ne Summus Pontifex & Aula Romana sese interponant, præcipientes, quæ in Concilio tractanda sunt, quo Patrum libertas haud impediatur.

III. Quod esset excogitandum remedium, ubi Præfules Italici obstinate persisterent in præcipiendis rerum sanctionibus.

IV. Quæ

(*) Cuncta, quæ in invidiam Romanæ Curiae confecta sunt, Continuatori nostro ipsique similibus æquitati consona videntur: de his tamen articulis Pallavicinus loc. cit. num. 8. sequens fert iudicium: aliorum quinque, quos commemorat Suavis, inventrix mendax id temporis malignitas fuit, quacum pro more foedus iniiit fama. Quare cum illi in Oratoris Florentini manus devenissent, hic satis caute ad Florentiæ Ducem eos perscripsit: nimirum tanquam nullius auctoritatis, quin potius ex ipsius sententia tanquam adulterinos, utpote reiectos tanquam commentitios a Cæsaris Oratoribus, & tanquam parum prudentes & absurdos. Eo Suavi quidem, ad eorum falsitatem pernoscendam, satis fuisset legere literas Amulii ad Seripandum, impressas in volumine Gallico, sæpius a nobis adducto, in quibus veri articuli a Ferdinando propositi duodecim numerantur.

Sæcul. XVI.

A C. 1563.

IV. Quæ ratio esset ineunda, ne Praesules Italici simul conspirarent, si sermo haberetur de auctoritate Romani Pontificis.

V. Qua ratione amoveri posset industria acquirendi suffragia, quo mansionis articulus decerneretur (*).

§. LXIX.

Legatorum conatus adversus hosce duodecim articulos.

Pall. c. 5. n. 1. Lett. 7. de Visconti 24. Febr. p. 65. **R**edeunte Cardinale Lotharingio Legati de duodecim primis articulis edocti in suspensionem adducebantur, perinde

(*) In hos articulos Pallavicinus hæc observat: non solum in falso depingendo, sed in vero exponendo studet Suavis veritatem obtegere. Exemplo sit, in eo articulo, ubi sermo est de ratione excogitanda, quo sententiæ liberae sint, & a Summo Pontifice, & a Principibus, hanc postremam voculam ille præterit, quo tota opinio, & integrum odium læsæ libertatis in Pontificem recidat; veritus, ne si ea accusatio legeretur tanquam communis Laicis Principibus, ex judicio prudentum collatis ex adverso inter se actionibus, rationibusque singulorum ille unicus absolveretur, quem solum damnatum cupiebat. Homini autem, qui non studio ducitur, sed turbido animi motu, mos est accusare non operum effectores ex operum odio, sed opera ex odio effectorum.